

Utorok 29. augusta 2017

Piesne: ES č. 457, 222

Text: Jon 4, 1 – 11

„Tu povedal Hospodin: Tebe je ľúto ricínovníka, pri ktorom si sa nenamáhal a ktorý si nepestoval, ktorý za noc vyrástol a za noc zahynul; a mne nemá byť ľúto Ninive, veľkého mesta, v ktorom je viac ako stodvadsaťtisíc ľudí...?“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Vieme, že Ninivčania sa odvrátili od svojich zlých skutkov a Hospodin na nich nedopustil svoj trest. Ak by sme to na mieste proroka Jonáša zažili my, ako by sme reagovali? Ja si viem predstaviť, že by som sa tešila, že by som ďakovala Pánu Bohu za Jeho rozhodnutie, ale aj za Ninivčanov, teda za ich obrátenie. Nič z toho sa však pri Jonášovi nedeje. Namiesto toho čítame, že *„Jonášovi sa to veľmi nepáčilo a nahneval sa“*. Jonášovo konanie nás prekvapuje. Martin Luther hovorí, že Jonáš bol *„podivný a zvláštny svätý, ktorý sa hnevá, lebo Boh je milostivý k hriešnikom“*. Avšak nie sme aj my neraz tými, ktorí sa hnevajú, keď je Pán Boh milostivý k tým druhým, keď je milostivý k tým, ktorí si to z nášho pohľadu nezaslúžia? Ved' načo také milostivé konanie s tými najväčšími hriešnikmi? Nezaslúžia si to! Neraz takýmito svojimi postojmi stojíme na jednej línii s Jonášom. Nielenže sa hneváme, ale vo svojich modlitbách to následne Pánu Bohu vyčítame, presne tak ako Jonáš. V danej chvíli máme pocit, že my by sme to urobili lepšie, že Pán Boh neurobil dobre, že toto mu teda nevyšlo. A ak sa i nás Pán Boh pýta: *„Či si sa právom rozhneval...?“*, buď' prehodnotíme svoje správanie, alebo zväčša odchádzame urazení, presne tak ako Jonáš. Stávame sa utečencami. Utekáme od nebeského Otca, od Hospodina. Utekáme, lebo si neuvedomujeme, že aj nás Pán Boh už neraz zachránil, že aj k nám bol milostivý, len sme na to veľmi rýchlo zabudli. Lenže Pánu Bohu na nás záleží, a preto sa nás nevzdáva a používa rôzne formy, aby nás ako Dobrý pastier, Otec nebeský, priviedol naspäť k sebe. Aj Jonášovi sa Hospodin znova prihovára, ale už nie slovami, ale skrze ricínovník, červíka a následne cez horúci východný vietor i slnko. To všetko počúva Hospodina. Dokonca aj ten malý červík. A čo my? Vidíme, že Pán Boh sa k nám rôznymi spôsobmi prihovára? Máme k tomu otvorené oči, alebo sme radšej slepí a nechceme vidieť Božie konanie, Božie zásahy, to, ako sa nám Boh prihovára neraz aj cez konkrétnych ľudí či situácie? Pán Boh k nám hovorí. Zjavuje nám svoju vôľu, pretože si neželá našu smrť, ale záchranu. Sme vzácní v Božích očiach – či už sa správame ako Ninivčania, alebo ako Jonáš. Boh nám i dnes ponúka záchranu – v Ježišovi Kristovi. Buď' budeme reagovať útekou, alebo obrátením sa od zlých ciest. Rozhodnutie je na nás. Amen.

Modlitba:

Pane, prosíme, úplne poraz hriech, ktorý sa nás tak ľahko zmocňuje a nedovoľuje nám vidieť Tvoje milostivé a láskavé konanie pri nás a v nás. Daj, prosíme, aby sme dokázali vidieť záchranu, ktorú nám ponúkaš vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Amen.

Mgr. Anna Debnárová, evanjelická a. v. farárka, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK v Bratislave